

Statens vegvesen

Vedtatt unntak fra parkeringsforskriften av 18.03.2016 nr. 260 om parkeringsplasser for forflytningshemmede.

Kommunale parkeringsplasser for forflytningshemmede

I kommuner hvor eneste form for kommunal vilkårsparkering er ved reservering av parkeringsplass for forflytningshemmede, gjelder kun kravene i parkeringsforskriften kapittel 8 om kontroll sanksjon og fjerning samt kapittel 9 om klage, dersom det håndheves.

Det forutsettes at kommunen ikke har påtatt seg ansvaret for, og fått myndighet til, håndheving med offentlig parkeringsgebyr, jf. parkeringsforskriften § 7, slik at håndhevingsmyndigheten tilfaller politiet.

Politiet er fritatt fra parkeringsforskriftens regler om opplæring i kapittel 3 og krav til virksomheter i kapittel 2, jf. parkeringsforskriften § 3, sjette ledd. Kommunen eller privat selskap kan etter dette ikke foreta håndhevingen av de reserverte plassene for forflytningshemmede. Det presiseres at unntaket kun gjelder der det utelukkende tilbys reserverte parkeringsplasser for forflytningshemmede med parkeringstillatelse og ikke andre vilkårsparkeringsplasser.

Unntaket gjelder plasser regulert med skilteforskriftskilt 552 med underskilt 807.8 «forflytningshemmede med parkeringstillatelse» og eventuelt retningsangivende pil 828 «utstrekning av stans- og parkeringsregulering». Dette er uavhengig av om skiltet står på offentlig ferdselsåre eller utenfor. Unntaket gjelder også for kommunale plasser vist med vedlegg 1-skilt, skilt 1P «parkering» med samme underskilt som nevnt over, når dette er eneste vilkårsparkeringsregulering på et område.

Private parkeringsplasser for forflytningshemmede

Dersom det på et privat område kun reserveres for forflytningshemmede ved bruk av vedlegg 1-skilt, uten at det tilbys noen annen form for vilkårsparkering på stedet, kan man regne dette som en særskilt gruppe jf. Parkeringsforskriften § 3 andre ledd.

Reguleringen av plassen og håndheving ved privat aktør vil dermed kun falle inn under parkeringsforskriften kapittel 3, 8 og 9. Vegdirektoratet legger til grunn at også politiet unntaksvis kan håndheve disse plassene etter anmodning fra grunneier. I så tilfelle vil politiets håndheving kun omfattes av forskriftens kapittel 8 og 9 som nevnt over.